

Leśny Tuptuś

pamięci Jana Kośli

MAGNOLIA

przywiało go tu znad morza
dla miejscowych Tuptuś
dla obcych Tuptuś
zamieszkał jak król
w złotym baraku
pośród cichej polany

przyjechał palić
w retortach stosy
pocziwej buczyny

znośnie klepał biedę
zwykłego śmiertelnika
żar z pieca
żar z nieba
żał z serca
nieraz wył do księżycy
a ciemność była mu światłem nocy

od święta leśny filozof
wieczorami
śpiewał po kryjomu
godzinki do Matki Boskiej
gaju i polnej rzeki

ostatnio Tuptuś
widziany był
jak w przebraniu diabła
przechadzał się
pod rękę z tuskowieckim aniołem
w stronę Hyczy

zniknęli
w krwawej
pełni księżycy

do tej pory nie wrócił

wilki ujadają

wierni współczujący

a życie?

niech się węgli